

ще представи луната. Но има още едно нещо - трябва ни стена в голямата стая; за Пирам и Тисбе се казва в разказа, че са разговаряли през една пукнатина на стената.

ЧИВИЯ. - Само стена не може да се изнесе на сцената. Какво ще кажеш, Дъно.

ДЪНО. - Тогава някой от нас ще представлява стена. Ще се намаже с малко вар, или гипс, или пяна, за да изглежда на стена - и ще си държи пръстите ей тъй - и през тоя процеп Пирам и Тисбе ще си шепнат.

ДЮЛЯ. - Пом това може да стане, тогава всичко е готово. Сега да седнем тъй както сме си - на земята, и да си повторим ролите. Пирам, ти ще започнеш и като свършиш речта си, ще се скриеш в тоя храсталак. Така ще направя ^{всичко} ~~всичко~~ вас, когато му дойде редът.

/Влиза Пък, в дъното на сцената./

ПЪК. - Що дирят тия селяни гл ^{или} ~~на~~ до жлуката на нашата царица?
Как? Представление се готви?

И аз ще гледам, може би ще взема сам участие в играта.

ДЮЛЯ. - Почни, Пирам! Ела по-близо, Тисбе!

ДЪНО, - Цветята, Тисбе, имат дъх отровен...

ДЮЛЯ. - Чаровен, чаровен

Дъно

- имат дъх чаровен,

такъв е твоят дъх

Но чуй! Какъв е тоя звук?

- Почаквай, ще се върна тук.

/Излиза./